

goudvondst van meer dan twaalf kilogram, die aan het einde van de 18e eeuw in de buurt van de stad Trosa in Södermanland gedaan werd. Helaas werd negentiende gedeelte van dit goud versmolten.

In dezelfde afdeeling van het Historische Museum waar deze schatten zijn tentoongesteld, kan men een andere kostbare vondst van meer dan zeven kilogram uit Västergötland bewonderen, benevens een aantal munststukken van goudblik, waarbij de grootste dien men kent n.l. die uit Åsum.

Ook uit den tijd der Vikingers is goud gevonden, hoewel het zilver in dien tijd in een veel grooter hoeveelheid voorkwam. Slechts op Gotland is, voorzoover bekend, een hoeveelheid zilver gevonden, die ongeveer 250 kilogram weegt, waarvan het meeste in vroegere tijden versmolten is. Van de meer dan 80.000 Arabische, Duitsche en Angelsaksische muntstukken ontbreekt bijvoorbeeld een groot gedeelte dank zij het versmelten van slechte exemplaren, het verkoopen en verruilen zooals men dat vroeger vaak deed. Op Gotland zijn niet minder dan 855 vondsten van zilveren voorwerpen gedaan, waarvan 320 zeer kostbare. Hierbij is zilver in den vorm van gegoten stukken, stangen en draden, geslagen munten (zooals Zweedsche, Noorsche, Deensche, Angelsaksische, Iersche, Duitsche, Boheemsche, Hongaarsche, Byzantijsche, Perzische en Arabische en zeer zeldzame Karolingische en Russische geldstukken), zilveren vaatwerk, toiletartikelen, wapenstukken en bovenal allerlei soort van sieraden. Waarschijnlijk is in de negende en tiende eeuw zeer veel zilver uit het Oosten ingevoerd, doch veel van dit ingevoerde metaal is in Zweden weer verwerkt. Wat een gedeelte van het zilveren vaatwerk betreft kan men aannemen dat het in West-Turkestan gemaakt is, een bepaald type van zilveren armringen stamt uit het gouvernement Viatka in Noord-Oost Rusland, andere zilveren voorwerpen zooals een buis met parelen komen uit Zuid-West Rusland en enkele ringen zijn van Lettische herkomst.

Alleen reeds uit het gewest Uppland zijn meer dan een dozijn zilveren schalen uit het einde van de tiende eeuw bekend, die of van Oosterschen oorsprong zijn, of in Zweden zijn gemaakt naar Oostersch model. Er zijn echter ook stukken, die zonder eenigen twijfel in Zweden gemaakt zijn en waarvoor de versieringsmotieven — in hoofdzaak gestileerde dier vormen — uit den in gebruik zijnde ornamentenvoorraad zijn genomen.

Noorwegen kan, zooals bekend is prat gaan op zijn drie, in goeden staat bewaarde Viking schepen. Zweden bezit iets dergelijks niet, maar de inhoud van de twaalf vermolmde booten van Vendel in Noord-Uppland is in zijn soort van even groote beteekenis. Hoofdzakelijk is dit alles afkomstig uit de zevende en achtste eeuw, de beide eeuwen dus, die aan den tijd van het Osebergschip voorafgaan. De gestorven stamhoofden zijn